

Et og Tyvende Møde.

Fredagen den 5te Februar. Kl. 7 Aften.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Finansministeriet har jeg modtaget til Ombesøgt blandt Thingets Medlemmer Exemplarer af „Foreløbig Lov om nogle Forandringer i de ved Lov af 4de December 1863, angaaende Valgene til Rigsraadet, foreskrevne Tidsbestemmelser“. Ombedlingen har fundet Sted.

Fra Udvalget angaaende „Udkast til Lov om Behandlingen af den Landsognene paa Bornholm tillagte Andeel i Udmarksjorderne“ har jeg modtaget Betænkning, hvilken er omdeelt paa Pladserne.

Fra Formanden i det andet Thing har jeg modtaget „Forflag til Lov om en Forandring i § 24 af Lov af 19de Februar 1861, om Omordning af de kommunale Skatter i Kjøbenhavn“, saaledes som samme er vedtaget i det andet Thing, med Anmodning om her at forelægge det. Forelæggelsen skeer herved. — Exemplarer af Lovforslaget skulle blive omdeelte.

Fra den 1ste Landstingsmand for 2den Kreds (W. Christensen) har jeg modtaget et Forflag til Forandring i Forretningsordenens § 1, der gaaer ud paa, at, istedetfor der nu staar i Paragrafens 2den Pasus: „De — Formanden, Viceformændene og Sekretærene — vælges for Varigheden af en Session“, skal der sættes: „de vælges for fire Uger“. Angaaende Behandlingsmaaden af dette Forflag paaligger det Formanden at gjøre Forflag. Mit Forflag vil være, at Sagen overgives til det Udvalg, der er nebsat for Forretningsordenen, og, naar dette har afgivet sin Betænkning, underkastes to Behandlinger, en første og anden, efter Forretningsordenens Regler for Lovforslags første og anden Behandling. Afgjørelsen af dette Formandens Forflag vil komme paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Man gif derpaa til det første Nummer paa Dagsordenen: Forespørgsel til Justitsministeren fra den 5te Landstingsmand for 7de Kreds (Hass). (Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 306).

Hass: Jeg er bleven foranlediget til at udbede mig det høitærede Things Tilladelse, som da ogsaa er bleven mig meddeelt, til at stille denne Forespørgsel til den høitærede Justitsminister ved de forudgaaende gode Erklæringer, som jeg i sin Tid har modtaget baade fra den nuværende Justitsministers Formand og ligeledes fra den nuværende høitærede Justitsminister for tre Aar siden, da jeg nemlig som Medlem af Folkethinget havde tilladt mig at stille en lignende Forespørgsel, som den høitærede Minister blev forhindret fra at kunne besvare paa Grund af sin Sygdom i Slutningen af Sessionen, men om hvilken han dog lod falde nogle gunstige Ytringer, da Loven om Barbeerkræningen var for i Folkethinget. Deels dette, deels den Betænkning, som her i Thinget blev afgiven over denne Lov, og hvori Udvalget havde ytret sig omtrent i den Retning, at det haabede, at det snart var paa Tiden, at en Forandring af hele Kvakksalverlovgivningen kunde finde Sted, har bevæget mig til at minde om den Sag, som ikke blot jeg anseer for meget paatrængende nødvendig, men vistnok ogsaa Mange med mig; ja, jeg tør frit påstaae, at den almindelige Mening i Landet er for, at der skulde gives en Deel Frihed i saa Henseende, i hvilken Grad det bliver nu et andet Spørgsmaal. Nu er det aldeles ingen Frihed, der finder Sted. Enhver Borger her i Landet, som ellers har sin fulde Frihed, sin personlige Ret, hvad hans Sjæls Tilstand angaaer, til at henvende sig, naar han befinder sig syg i sjælelig Henseende, til hvilkensomhelst Sjelhelæge, han vil, af hvem han føler sig meest tilbragen, for Dieblirket idetmindste, og hvem han altsaa maa bruge som en Slags Læge for sin Sjæl, enhver Saadan er tvungen til at henvende sig til den af Staten autoriserede Læge, der boer nærmest ved ham. Naar jeg siger, at det er de fleste, der ere tvungne dertil, vil vistnok det ærede Thing indbrømme mig Sandheden heraf; thi de fleste Folk i Danmark have ikke Raad til at reise